

РЕШЕНИЕ

№ 2949

гр. София, 15.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
публично заседание на 15.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6024** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.76а от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалба на „Диагностично - консултативен център - 17 - С.” Е. /„ДКЦ-17- С.”/, представлявано от управителя д-р К П, срещу Писмена покана изх. № 29-07-22 от 23.06.2010 г. на Д. на С. за възстановяване на сумата от 8896,24 лева, представляваща превишение на определените регулативни стандарти за медико - диагностични дейности /МДД/ за IV-то тримесечие на 2009 г.

Жалбоподателят въвежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорвания акт, поради нарушение на материалния закон /ЗЗО, на Решение № РД-УС- 04-17/20.01.2009г. и на НРД - 2009г и НРД -10г./ и на процедурните правила, поради липса на мотиви и като издаден от некомпетентен орган. Твърди, че актът противоречи на материалноправни разпоредби на ЗЗО, изискващи издаване на акт за установяване на административно нарушение съгласно чл.74 ал.3 от закона и доказано наличие на неоснователно получени суми, изплатени на изпълнителя на медицинска помощ, съгласно чл.76а ал.1 от закона, издаване на Финансов

протокол за резултата от проверката, съгласно Решение № РД-УС-04-17/20.01.2009г. на УС на НЗОК. Твърди също, че по делото липсват доказателства за неоснователно получени от ДКЦ и изплащани му от ответника суми, каквито „електронните отчети” и другите доказателства установяват, че С. е заплащала на други лечебни заведения, поради което посочената в поканата сума се явява недоказана и по същество недължима. По изложените съображения, чрез процесуалния си представител моли съда да отмени оспорвания акт и да му присъди направените по водене на делото разноски.

Ответникът – Директорът на Столична здравноосигурителна каса /С./, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. С аргументи за законосъобразност и правилност на оспорвания АА моли за потвърждаването му от съда.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено и не се спори между страните, че на основание чл.59 ал.1 от ЗЗО и в съответствие с Решение № РД-УС-04-10/12.01.2009 г. на УС на НЗОК, и нормите на Националния рамков договор /НРД/ за 2006г. между Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, представлявана от Д. на С. и жалбоподателя „ДКЦ-17-С.” е бил сключен договор № 22-2252/ 2009г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ на задължително здравноосигурените лица.

Не се спори също, че към договора между двете страни е бил подписан Протокол за определяне на регулативни стандарти на изпълнител на специализирана извънболнична медицинска помощ /СИМП/ помощ за IV-то тримесечие на 2009г. на основание чл. 4 от Закона за бюджета на НЗОК за 2009г., чл.166-169 от Решение № РД-УС-04-10/12.01.2009 г. на УС на НЗОК и приетите с това Решение „Правила за реда за определяне на броя на специализираните медицински дейности и стойността на медико-диагностичните дейности за назначаване от изпълнители на първична и специализирана медицинска помощ /МП/”.

Административното производство е започнало със Заповед № РД-18-705/02.06.2010г. на Д. на С. нареждаща извършването на тематична финансова проверка на жалбоподателя като лечебно заведение за СИМП със задача – контрол по изпълнение на броя на определените СМД и стойностите на назначаваните МДД за IV-то тримесечие на 2009г.

При проверката инспекторът е констатирал, че с протокол, представляващ неразделна част от индивидуален договор № 22-2252/2009г., на жалбоподателя като изпълнител на медицинска помощ са били определени

индивидуални регулативни стандарти за МДД бл. МЗ-НЗОК-4 за тип 1,2,4,6,7,8,9 и 10 за IV-то тримесечие на 2009г. са били в размер на 19234,00лв. След съпоставка на регулативните стандарти с данните за реално изпълнените и отчетени дейности е било установено надвишение над определените РС за МДД и СМД, и допустимото 10% превишение за IV тримесечие в размер на 8620,74лв. Констатирано е било и превишение на РС за МЗ-НЗОК № 3 за IV тримесечие на 2009г. в размер на 275,50лв.

За резултата от проверката инспекторът е съставил Протокол за неоснователно получени суми № ФВ-90/02.06.2010г. съгласно чл.76а от ЗЗО за сумата от 8896,24лв. общо реализирано превишение на РС за МДД и СМД за посоченото тримесечие. Съдържащите се в протокола справки във вид на таблици сочат проверените от инспектора данни за реално изпълнените, отчетени и заплатени РС за МДД и СМД и онагледяват изведените от него констатации за реализираното от жалбоподателя превишение. В деня на издаване на Протокола за НПС екземпляр от него е бил връчен на управителя на жалбоподателя.

С възразение вх. № 22-2252-36 от 08.06.2009г. управителят на ДКЦ-17-С. д-р К. П е оспорил протокола за неоснователно получени суми, което след обсъждане Директорът на С. е отхвърлил.

С обжалваната Писмена поканана изх. № 29-07-22 от 13.06.2010г. на Д. на С. жалбоподателят е бил поканен да възстанови доброволно сумата от 8896,24 лева, представляваща превишение на определените регулативни стандарти за МДД и СМД за разглеждания период на IV тримесечие и разрешените надвишения над тях, съгласно чл. 43, ал. 1 от сключените между страните договор. Поканата е била връчена на представител на жалбоподателя на 19.07.2010г., а жалбата е била депозирана на 02.08.2010г. чрез С..

Видно от Трудов договор № 6 от 18.03.2010г. подписалата оспорения ИАА за директор на С. д-р М Р е била назначена по срочно трудово правоотношение на длъжността Директор на С. за срок до провеждане на конкурса обявен за длъжността. Със Заповед № 19/28.07.2010г. е било прекратено трудовото й правоотношение.

Установеното от фактическа страна мотивира съда да изведе следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА – депозирана в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК, видно от удостоверяващата връчването дата на поканата, от надлежна страна притежаваща правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебно оспорване съгласно чл.76а от ЗЗО в сила от 01.01.2010г. акт - индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл. 21 от АПК, пораждащ за жалбоподателя задължение за

плащане.

Преценена по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

След като съобрази аргументите на всяка от страните в подкрепа и против основателността на жалбата, и извърши служебна проверка съгласно чл.168 ал.1 от АПК на оспорения акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен административен орган, съгласно относимата норма на чл. 76а от ЗЗО. Неоснователно е възражението на пълномощника на жалбоподателя за липса на правомощия на д-р Райкова да подпише оспорения акт като директор на С., тъй като видно от данните по делото същата е изпълнявала тази длъжност до избор на титуляр чрез конкурс.

Съдът намира, че актът е издаден в предписаната с нормата на чл. 59 ал. 2 от АПК форма, тъй като съдържа съществени реквизити на ИАА. Несъстоятелен е доводът на жалбоподателя за липса на единство на фактически и правни основания за издаването на акта – напротив, освен в текстови вид, част от тях са инкорпорирани в представените в табличен вид справки, разчитането на които не изисква специални знания. В същото време, оспорената писмена покана препраща към протокола за неоснователно получени суми, в който се съдържат данни за конкретните регулативни стандарти, спрямо които жалбоподателят е реализирал превишението. От друга страна, липсата на някои от реквизитите - разпоредителна част, орган, пред който се оспорва и в какъв срок може да бъде обжалван актът, не представлява съществен порок на формата, доколкото не е ограничил правото на защита на жалбоподателя до степен на незаконосъобразност.

Съдът намира, че оспорваната покана е издадена при спазване на административно производствените правила и в съответствие на материално правните норми, което опровергава твърдението на жалбоподателя за наличие на отменителните основания по смисъла на чл. 146 т.3 и т.4 от АПК.

Оспорваната Покана е издадена съобразно всички правила за реда и условията за осъществяване на контрол по изпълнението на договорите за оказване на СИМП, уредени в разпоредбата на чл. 76а от ЗЗО. Данните категорично сочат, че проверката е започнала с надлежна заповед на Д. на С., за резултатите от нея е бил съставен протокол за неоснователно получени суми, връчен срещу подпис на ръководителя на жалбоподателя в деня на издаването му, съгласно правилата на чл. 76а, ал. 2 от ЗЗО. Охранени са били правата и интересите на лечебното заведение като му е била изрично указана възможността да оспорва констатациите в протокола в 7 дневен срок от връчването; възражението на управителя на ДКЦ-17-С. е било разгледано и съобразено, но прието за неоснователно. След

изтичане на съответния срок е била издадена оспорената покана, поради което съдът намира за несъстоятелни доводите на жалбоподателя за процесуални нарушения, обуславящи незаконосъобразността на ИАА.

Не могат да бъдат споделени изложените от пълномощника на жалбоподателя аргументи за допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, опорочаващи оспорения акт, поради липсата на съставен финансов протокол. Тъй като проверката е била извършена през 2010г., макар да е касаела минал период, изискването за съставяне на такъв протокол е отпаднало с влизането в сила новия НРД за 2010 г. и съответните промени в ЗЗО, според които достатъчно е било съставянето на Протокол за неоснователно получени суми.

Несъстоятелни са оплакванията на пълномощника на жалбоподателя и за противоречия на процесната Покана на материалноправните разпоредби на Закона за НЗОК за 2009г., НРД от 2006 г. и 2010 г., на ЗЗО и Решение № РД-УС-04-10/12.01.2009 г. на УС на НЗОК.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 4 ал. 1 т. 2 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2009г. за определяне стойността на назначаваните медико-диагностични дейности и утвърждаване на ред за прилагането им, УС на НЗОК е приел Правила за реда за определяне на броя на специализираните медицински дейности и стойността на медико-диагностичните дейности за назначаване от изпълнителите на първична и специализирана медицинска помощ, представляващи Приложение към Решение № РД-УС-04-17 на УС на НЗОК от 20.01.2009 година. Тези правила са залегнали и при сключването на договора на ДКЦ-17 за 2009г., с оглед действието на Решение № РД-УС-04-17 от 20.01.2009 г. на УС на НЗОК, съгласно чл. 25 от което районната здравноосигурителна каса определя индивидуалните регулативни стандарти на всеки от отделните изпълнители на специализирана извънболнична медицинска помощ при спазване на утвърдените от Д. на НЗОК регионални регулативни стандарти за съответното тримесечие. В индивидуалния договор за 2009г. на жалбоподателя и подписания в негово изпълнение Протокол за определяне на регулативни стандарти на изпълнител на специализирана извънболнична медицинска помощ са били определени регулативните стандарти по отношение на жалбоподателя за I, II, III, IV тримесечие на 2009г. Реализираното превишение на определените регулативни стандарти като нарушение на визираните по-горе Правила и на подписания Протокол за определяне на РС безспорно подлежат на санкциониране.

Оспорената покана кореспондира и с разпоредбата на чл. 42 от индивидуалния договор на жалбоподателя за 2009г. за оказване на

специализирана извънболнична медицинска помощ от лечебното заведение, в която изрично е уредено задължението на изпълнителя по договора да назначава извършване на специализирани медицински дейности /СМД/ и медико-диагностични дейности /МДД/ по брой или стойност на отделните видове, определени в индивидуални регулативни стандарти. С оглед констатираното неизпълнение на поетите договорни задължения жалбоподателят основателно следва да търпи санкции.

На последно място, абсолютно неоснователно е възражението на жалбоподателя за недоказаност на неоснователно получените суми в резултат на констатираните превишения на РС. Твърди се, че по делото нямало доказателства за неоснователно получени от ДКЦ-17-С. и изплащани му от С. суми, като не се оспорва, че „електронните отчети” и другите доказателства установяват заплащани от С. суми на други лечебни заведения. Ответникът не твърди, че санкциите се налагат за неоснователно получени от жалбоподателя суми, а за неоснователно получени такива в резултат на допуснато от жалбоподателя недопустимо превишение на посочените регулативни стандарти. Следователно релевантен в случая е фактът на получени в резултат от това превишение на РС допуснато от жалбоподателя неправомерно суми в посочения в Поканата размер, а не получени конкретно в патримониума на жалбоподателя, за да бъдат наложени санкциите. Установените от многобройните доказателства по делото изплатени от С. и получени от трети за спора лица – изпълнители на извънболнична медицинска помощ, в резултат на допуснатото от жалбоподателя и визирано в оспорената Покана превишение на РС, са релевантните факти и обстоятелства, доказващи правилността и законосъобразността на ИАА, подложен на съдебен контрол в настоящото производство. Предвид изложените съображения, съдът не възприема въведените в жалбата доводи за незаконосъобразност на ИАА, предмет на жалбата.

По отношение на оспорения размер на санкциите, съдът намира възраженията за неоснователни и недоказани. Жалбоподателят не представи доказателства, които да оборват по същество направените от административния орган фактически констатации. Доказателствата, съдържащи се в административната преписка и допълнително представени от ответника, и приети от съда като допустими и относими, установяват посоченото превишение – докладни записки, справки по тримесечия, в които е посочен и жалбоподателят, протокола на назначения финансов инспектор за извършване на проверката, аналитични ведомости и др.

С оглед гореизложеното, съдът намира обжалваната покана за издадена в

съответствие с относимите процесуалноправни и материално правни разпоредби по издаването ѝ, и следва да отхвърли предявената срещу нея жалба като неоснователна.

Предвид изхода на делото, на жалбоподателя не се дължи присъждане на разноски, а ответникът не претендира разноски.

Ръководен от изложеното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК
Административен съд С. - град, II-ро отделение, 32-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Д- 17 - С.” Е., представлявано от управителя д-р К П, срещу Писмена покана изх. № 29-07-22 от 23.06.2010 г. на Д. на С. за възстановяване на сумата от 8896,24 лева., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: